

Premiere på Lurarevyen

– 20-årsjubileum og premiere i kveld.

Hva handler årets Lurarevy om?

– Gjenkjennelseshumor. Folk skal kjenne igjen naboen, kollegaen eller kona. Man trenger ikke bo på Lura for å forstå humoren. Det er lite internhumor. Det er helt bevisst. Det er mange innflyttere på Lura som ikke kjenner historien.

– Hva handler sketsjene om?

– Vi er innom flere tema. Datastyrt hus, trådløst nett, ølbrygging, noe absurd, barn i trassalderen. Publikum vil finne noe for enhver smak. Vi har også noen gjengangere, som rollefiguren Tollef, som faktisk spilles av meg. Alle som har vært på Lurarevyen før kjenner igjen han. Vi har et bevisst forhold til hva folk liker, og hva som er over streken og som er intelligent humor. Grunnmuren i en revy er tekstene. Verdens beste revy er ennå ikke laget. Det er det vi jobber for å gjøre.

– Det må ligge mye tid bak forberedelsene?

– Noe «grassat»! Vi begynner i september. Da jobber vi med tekster fram til jul. Det produseres gjerne 60 tekster som sendes til instruktøren. Han velger hva han vil gå videre med og hva som vrakes. Deretter går man i gang med kostymer og kulisser. Fra jul av øver vi hver torsdag og hver helg. Heldigvis har jeg en kone som er like engasjert som meg. Barna er også med. Det gjør det lettere for meg å være engasjert.

– 20-årsjubileum i år. Hvordan vil du oppsummere årene?

– Utvilsomt veldig kjekke år – helt siden første forestilling 31. mars 1995. Jeg

FOTO: PRIVAT

Øyvind Brunvær (57)

Formann i Lurarevyen, som han også startet for 20 år siden. Tjener til livets opphold som verkstedsleder.

har fått mange venner, skuespillere og instruktører. Man blir veldig sammen-sveiset med å drive med dette.

– Hvilken bok har betydd mest for deg?

– Jeg leser ikke mange bøker. Det blir mest tekster. Men når jeg først leser en bok, så husker jeg den godt. En bok jeg er imponert over å ha lest fort er «Da Vinci-koden» av Dan Brown. Den ble

lest i løpet av få måneder. Jeg leser ikke så fort.

– Hva gjør deg lykkelig?

– Godt fellesskap.

– Hvem var din barndomshelt?

– Var det ikke en westernhelt som het Micky i et blad, eller hefte som het «Tempo»? Det var min barndomshelt.

– Hva misliker du mest ved deg selv?

– Jeg blir fort litt irritert når folk ikke skjønner hva jeg tenker. Om jeg tenker at en eske må flyttes, og ingen gjør det, så blir jeg sur – selv om jeg ikke har sagt noe.

– Når skeier du ut?

– En akevitt til ølen. Nei, skeier ut og skeier ut. Jeg er ingen festløve. Kanskje jeg tar meg en tur med motorsykkelen. Nei, det er vel heller ikke å skeie ut. Skriv at jeg av og til skeier ut med å kjøpe verktøy jeg ikke trenger.

– Hva er du villig til å gå i demonstrasjonstog mot?

– Jeg er imot egoisme og intoleranse.

– Er det noe du angrer på?

– Nei. Eller jo, det er jo det, men det må ikke på trykk. Jo, det er en ting ... nei. Jeg angrer på ingenting, hehe.

– Hvem ville du helst stått fast i heisen med?

– Jeg har et snev av klaustrofobi. Derfor tar jeg ikke heis, men skulle det skje så måtte det vært noen som kjenner meg, Peggy. Vi har vært gift i 32 år.

■ ARNE BIRKEMO

abi@rogalandsavis.no